

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 143
din data de 17.02.2016

Dosar nr.: 433/2015

Petiția nr.: 4812/13.07.2015

Petent:

Reclamați: Prim Procuror Parchetul de pe lângă Judecătoria Oltenița

Obiect: instrumentarea greșită a unei cereri de informații

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin petiția înaintată Consiliului, petenta sesizează aspecte considerate a nu fi corect săvârșite de către reclamată în calitatea de magistrat, în sensul instrumentării greșite a unei cereri de informații la dosarul nr. 1735/P2014, aflat pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul Judecătoria Oltenița.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 4812 din 31.07.2015 Consiliul a solicitat petentei să precizeze obiectul petiției, părțile reclamate, precum și dreptul încălcat.

3.3. Prin adresa nr. 5283 din 07.08.2015 petenta a înaintat completările solicitate de Consiliu.

3.4. Prin adresa nr. 5543/25.08.2015 au fost citate părțile pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 15.09.2015. La termen părțile nu s-au prezentat.

3.5. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerea petentei

4.1.1. Petenta sesizează Consiliul cu privire la o posibilă faptă de discriminare săvârșită de către reclamată având calitatea de magistrat, în sensul că a încercat restricționarea dreptului la informație referitor la dosarul penal nr. 1735/P/2014, dosar constituit în baza unei sesizări înaintate de petentă.

4.1.2. Petenta susține faptul că a înaintat o plângere în data de 21.03.2014 Inspectoratului Școlar Călărași pentru săvârșirea unor fapte prevăzute în codul penal de către directorul Liceului Tehnologic Matei Basarab Mânăstirea și de alte persoane. Sesizarea petentei a fost înaintată Parchetului Oltenița pentru soluționare, iar Parchetul a înaintat-o Poliției Municipiului Oltenița - Biroul Investigare Fraude pentru identificare și pentru a efectua cercetări sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni împotriva directoarei și persoanelor menționate în plângere.

4.1.3. Petenta a solicitat informații cu privire la stadiul dosarului la IGPR-IPJ Călărași, solicitare care a fost înaintată Parchetului de pe lângă Judecătoria Oltenița.

4.1.4. Petenta susține că a fost inclusă fără voia sa de către reclamată ca petentă în dosarul nr. 1770/269/2015 și s-a încercat restricționarea dreptului la informație și în același timp a devenit victimă ca urmare a tratamentului advers aplicat de reclamată ca reacție la petiția/e-mailul înaintat Poliției Române.

4.1.5. Petenta este nemulțumită de faptul că instanța de judecată a obligat-o în dosarul 1770/269/2015, aflat pe rolul Judecătoriei Oltenița la plata cheltuielilor judiciare către stat în cuantum de 50 de lei, urmare calificării greșite a petiției adresată de petentă Poliției Române.

4.2. Susținerile reclamatei

4.2.1. Prin adresa nr. 5806 din 09.09.2015 reclamata arată faptul că petenta a înaintat o contestație la dosarul aflat în curs de soluționare pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Oltenița prin care contesta faptul că se tergiversează cercetările în dosarul penal nr. 1735/P/2014.

4.2.2. Reclamata arată că în intervalul 25.05.2015-15.06.2015, conform Notei de serviciu nr. 11/22.05.2015 (anexată) a Parchetului de pe lângă Tribunalul Călărași, reclamata respectiv, numita Ciupea Gherghina prim Procuror al Parchetului de pe lângă Parchetul se afla în concediul de odihnă și a fost înlocuită de către numita

4.2.3. Reclamata arată că din petiție reiese faptul că petenta a înaintat la Parchet o adresă prin care susținea faptul că se tergiversează ancheta în dosarul penal nr. 1735/P/2014.

Reclamata precizează faptul că petenta critică durata cercetării penale, arătând ca aceasta a fost tergiversată deja prin înaintarea cu întârziere foarte mare a dosarului la parchet.

Având în vedere conținutul acesteia, petiția a fost calificată ca și contestație privind durata procesului penal și a fost înaintată spre soluționare Judecătoriei Oltenița.

4.2.4. Nemulțumirea petentei a determinat-o să se adreseze Consiliului pe motiv că ar fi fost discriminată ca urmare a înaintării cererii către instanța competentă, ocazie cu care în urma analizei efectuată de către judecătorul de drepturi și libertăți petenta a primit o soluție nefavorabilă fiind chiar obligată la plata cheltuielilor judiciare, nu au nicio legătură cu atribuțiile procurorului, condiții în care petiția este întemeiată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director al CNCD reține că, petiția așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, petenta este nemulțumită de faptul că s-a constituit dosarul nr. 1770/269/2015 în urma solicitării de informații cu privire la stadiul dosarului nr. 1735/P/2014 aflat pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Oltenița.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță,

elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.) iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000 republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „CNCD este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

5.4. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești.

5.5. Constituția României în art.1 alin.4 prevede că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor-legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”. Art.125 alin. 1, alin.2. și alin.3 din Constituție statuează înfăptuirea justiției potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși nici unei directive din partea puterii legislative sau executive.

5.6. Prin Decizia nr.322/2001, publicată în Monitorul Oficial nr.66/2002, Curtea Constituțională a reținut că: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.6 pct.1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr.30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap.VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art.125 alin.(1)], compuse din *judecători independenți care se supun numai legii* [art.123 alin.(2)]. ...În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați ..., care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor ... prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...”

5.7. Astfel cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție, conform prevederilor art. 124 pct. 3 din Constituția României, coroborat cu prevederile art. 2 alin. (3) și art. 4 din legea nr. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor și cu art. 3 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, judecătorii sunt independenți, se supun numai legii, sunt imparțiali și sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și *egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la*

procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora (A se vedea Decizia penala nr. 189/2009 sau Decizia penala nr. 283/2009).

5.8. În condițiile art. 97 din legea nr. 303/2004 republicată orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. Astfel, C.S.M. îndeplinește rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor pentru faptele prevăzute în statut. (art. 44 din legea nr. 317/2004).

5.9. Având în vedere aceste considerente, a admite că CNCD are competența rațiune materiae de a analiza aspecte ce derivă din conținutul hotărârilor judecătorești sau din procedurile desfășurate în fața instanțelor de judecată, ar presupune, în primul rând, instituirea unei modalități complementare de control a unei hotărâri judecătorești, iar în al doilea rând, o substituie în prerogativele Consiliului Superior al Magistraturii, instanța în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorului.

5.10. Nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a cauzei trebuie să îmbrace forma căilor de atac, în limitele recunoscute de lege. Or, din acest punct de vedere, art. 97 alin.2 din legea nr. 303/2004 republicată prevede că exercitarea dreptului de a sesiza CSM nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac. Însăși textul constituțional din art.129 statuează că „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac. Astfel, în raport cu fondul plângerii ce privește partea reclamată (Prim Procurorul...) CNCD nu are competența de a se pronunța cu privire la aspectele ce vizează modul de soluționare al plângerilor, în calitate de magistrat în cursul procesului civil sau penal la care se face referire pe fond. CNCD în esență nu se poate substitui organelor de cercetare penală sau instanței de judecată pentru a cenzura apărările părților în conflictele de natură juridică, deduse soluționării.

5.11. Chiar dacă s-ar admite că CNCD nu ar exercita un control de legalitate al hotărârilor judecătorești, procedura ce decurge din declanșarea jurisdicției CNCD ar presupune, în ultimă instanță, adoptarea unui act administrativ-jurisdicțional ce vizează soluționarea unui conflict juridic dintre o persoană fizică și instanța de judecată, în mod indisolubil legat de actul acesteia, hotărârea judecătorească, ceea ce nu poate fi asimilat decât unui act de imixtiune în activitatea instanței. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că puterile publice nu pot adresa instrucțiuni instanțelor de judecată, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești.

5.12. Coroborând acest aspect fundamental incident petiției deduse soluționării, Colegiul este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție, ori cu privire la aspectele procedurale ale procesului civil. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele sesizate nu intră sub incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;
- 2 . clasarea dosarului;
3. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință :

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

DINCA ILIE – membru

HALLER ISTVAN – membru

JURA CRISTIAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

LUMINIȚA GHEORGHIU – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Redactat și motivat de P.C.S., F.V.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP